

dringer i lovgivningen om børn uden for ægteskab og eventuelt visse spørgsmål vedrørende ægtebørn. Tilsvarende kommissioner blev nedsat i Finland, Norge og Sverige, mens Island ikke har deltaget i samarbejdet. Kommissionerne foreslog i det væsentlige ensartede bestemmelser om affattelse af den såkaldte „pater-est-regel“ og om betingelserne for at fastslå faderskab til børn uden for ægteskab. Den danske kommissions betænkning har dannet grundlag for loven, der dog på enkelte punkter afviger fra kommissionens forslag.

Ved revisionen er lovene om ægtebørn og om børn uden for ægteskab sammenarbejdet til én lov. Der vindes herved større overskuelighed, ligesom man ved at samle bestemmelserne i én lov fremhæver den principielle ligestilling af de to grupper af børn.

Loven afviger på væsentlige punkter fra de tidligere regler. I det følgende omtales de vigtigste af ændringerne.

I lovens kapitel 1 (§§ 1-12) findes regler om *faderskab* og om rejsning af faderskabssag, i kapitel 2 (§§ 13-18) regler om *barnets forsørgelse* og om bidrag til barnets forsørgelse, undervisning, uddannelse m. v., i kapitel 3 (§ 19) regler om bidrag til *udgifterne ved fødslen m. v.* og i kapitel 4 (§§ 20-23) forskellige bestemmelser, herunder straffebestemmelser, ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

Ved lovens § 2, *stk. 1*, gennemføres en vis lempelse af den såkaldte pater-est-regel, den regel, hvorefter ægtemanden normalt anses som fader til de børn, som kan være avlet under ægteskabet. Bestemmelsen er sålydende: „Et barn, der kan være avlet under moderens ægteskab, anses som barn af ægtemanden. Dette gælder dog ikke, såfremt det godtgøres, at moderen har haft samleje med en anden, og det må antages, at barnet er avlet af denne, eller hvis det på grund af barnets arveanlæg eller af anden særlig grund kan anses som sikkert, at ægtemanden ikke er barnets fader.“ Ifølge den tidligere tilsvarende regel blev barnet anset som ægtebarn, medmindre det blev godtgjort, at ægtemanden ikke kunne være fader til barnet.